

DUEN

Aug. 2018 - 130 årg.

MEDLEMSBLAD FOR BRODERKREDSSEN

DUEN

Medlemsblad for:

Broderkredsen på havet, udgives 10 gange årligt. ca den 15. i måneden. (ikke jan og juli)

Redaktør (midlertidig):

sor.mejlvang@gmail.com

Layout:

Søren Mejlvang
sor.mejlvang@gmail.com

Redaktion iøvrigt:

John Aaen

Tidsfrist for indlæg:

Den 20. måneden før.

Tryk:

Sindal Grafisk

Forside foto:

Thorupstrand (gutterne fra kutterne)
(Søren Mejlvang)

Kasserer Broderkredsen:

Søren Pedersen Tlf.: 62210484
inspector@svesoef.dk

Kontingent:

Kontingent pris kr. 325,-
Duen - ikke medl. Kr. 200,-
Konto nr. 7737 - 1303379

Prisliste depotvarer:

Emblemer kr. 35,-
Bord-dueflag kr. 95,-
Dueflag 125x90 cm (forhør pris)

Depot adresse:

John Aaen
Strandvej 99
9970 Strandby
Tlf.: 35135114
mail: john.aaen@strandby.dk

Vi kipper med flaget og ønsker Guds velsignelse over fremtiden

August:

05. 60 år, Henning Feldtmose, Hannesvej 14, 9970 Strandby
13. 85 år, Gunnar Nielsen, Norddalsvej 50 A, 6710 Esbjerg V
19. 70 år, Johannes Christoffersen, Tousvej 28 st. th., 8230 Åbyhøj
22. 75 år, Osvald Thomsen, Digetsvej 14, 9970 Strandby
24. 80 år, Niels Jacob Nielsen, Søndergade 33 D, 8620 Kjellerup
25. 75 år, Poul F Hvas, Rolighedsvej 2 A, 7673 Harboøre
26. 70 år, Frede Møller Nielsen, Hegnsvej 17, 9970 Strandby

September:

03. 60 år, Ole Thuesen Lauridsen, Kaniavej 32, 6960 Hvide Sande
02. 70 år, Henningur Símunarsson, Traðargøta 15, 160 Argir

Broderkredsens bestyrelse:

John Aaen, Strandvej 99, 9970 Strandby Tlf.: 35135114
Leif Møllergaard Rasmussen, Bellisvej 6, 9970 Strandby, Tlf.: 20293738
Kristen Broe, Furvej 3, 7680 Thyborøn. Tlf.: 97831727
Ole Petersen, Digetsvej 44, 9970 Strandby. Tlf.: 25332866
Ejner Klitlund, Nørrevej 29, 9970 Strandby. Tlf.: 23612267
Bent Krogh, Vesterhavsgade 156, 7680 Thyborøn, 29878485

Nytter det at bede?

Af John Aaen, Strandby

Jonas blev bønghørt i havdyrets bug, Jonas lover, at han vil indfri de løfter, han havde givet og bekender, at frelsen kommer fra Herren. Så sagde Herren til fisken, at den skulle kaste Jonas op på land.

Jonas' bog Kap, 3 v1 *Derefter kom Herrens ord for anden gang til Jonas: v2 »Rejs til den store by Nineve, og råb det, jeg befaler dig, ud over den.« v3 Jonas rejste så til Nineve, som Herren havde befalet. Nineve var en stor by for Gud, tre dagsrejser stor. v4 Da Jonas var kommet en dagsrejse ind i byen, råbte han: »Om fyrre dage bliver Nineve ødelagt!«*

Jonas rejste på Herrens bud, kom til Nineve og forkyndte det, han havde fået besked på. Der er sikkert gået mange tanker igennem hans hoved: Hvad vil det nytte, at jeg råber dette budskab til de mennesker, som absolut ikke levede som Guds folk, tværtimod? Og hvad vil det gavne, at det bliver bekendtgjort, at byen skal udslættes? Men hvad skete der så?

v5 *Mændene i Nineve troede Gud på hans ord; de udråbte en faste, og både store og små klædte sig i sæk. v6 Da sagen kom Nineves konge for øre, rejste han sig fra sin trone, tog sin kappe af, klædte sig i sæk og satte sig i støvet. v7 Derpå lod han udråbe i Nineve: »Befaling fra kongen og hans stormænd: Hverken mennesker eller dyr, køer og får, må spise noget; de må ikke græsse, og de må ikke drikke vand. v8 Både mennesker og dyr skal klæde sig i sæk og råbe til Gud af al magt. De skal vende om fra deres onde vej og holde op med at øve vold. v9 Måske vil Gud så fortryde og vende om fra sin glødende vrede, så vi ikke går til grunde.« v10 Da Gud så, at de vendte om fra deres onde vej, fortrød han og bragte ikke den ulykke over dem, som han havde truet dem med.*

Jo, der skete det, at de blev ramt og troede på det ord, som blev forkyndt for dem, de omvendte sig, kongen gav befaling om, at men-

nesker og dyr skulle gå i sæk og aske, råbe til Gud og bekende deres synder, så Gud ville fortryde det, der var forkyndt for dem

v10 Da Gud så, at de vendte om fra deres onde vej, fortrød han og bragte ikke den ulykke over dem, som han havde truet dem med

Jonas fik kaldet anden gang og gik, og Nineve blev forskånet. Men hvad var der sket, hvis Jonas *ikke* havde adlydt? Hvis jeg værger mig ved ikke at gå, når jeg bliver mindet om det hvad så? Jeg skal måske ikke råbe i byen: "I går fortabt, hvis I ikke omvender jer". Men en ting er jeg overbevist om: At vi må og skal bede, om at mennesker må se, at vi ikke kan flygte fra vores Far i Himmelen, det fik Jonas at mærke, og det gælder også os.

Kærlig broder hilsen

John

HOTEL
Frederikshavn
Sømandshjemmet

- Hjertevarme
- Nærvær
- Hygge
- Fredfyldt
- Centralt

HOTEL Frederikshavn | Tordenskjoldsgade 15b | 9900 Frederikshavn
Tlf.: +4598420977 | mail: salg@hotelfrederikshavn.dk | www.hotelfrederikshavn

Broderkredsens årsmøde i Strandby, den 26-28 oktober 2018

PROGRAM

Fredag

- 14:00 Fælles bestyrelsesmøde Svendborg Søfartsskole og Broderkredsen
19:30 Velkomstmøde Strandby Missionshus

Lørdag

- 09:00 Morgenandagt v. Ole Pedersen
09:15 Generalforsamling
Dagsorden
1. *Velkomst*
 2. *Valg af dirigent*
 3. *Valg af stemmetæller*
 4. *Beretning og regnskab for Søfartsskolen*
 5. *Beretning og regnskab fra Broderkredsen*
 6. *Samarbejde Sømandsmissionen/broderkredsen*
 7. *Indkomne forslag. Forslag skal være formanden i hænde senest 14 dage før generalforsamling*
 8. *Valg til skolens bestyrelse*
 9. *Valg til Broderkredsens bestyrelse på valg, Bent Krogh og Ejner Klitlund*
 10. *Eventuelt*

Lørdag

- 19:30 Festaften
Tale v/Generalsekretær ISM, Nicolaj Wibe
Musik v/Aksel band
Kaffebord
Lotteri til fordel for Broderkredsen

Søndag

- 09:00 Gudstjeneste i Elling Kirke v/Peter Thøgersen
11.30 Frokost
13:00 Kaffe
14:30 Afslutning

Info:

Alle møder afholdes i Strandby Missionshus, Agervej. Vedr. Fælles-spisning og tilmelding, nærmere herom i næste blad.

Overnatnings muligheder:

HOTEL Frederikshavn, Sømandshjemmet, tlf.: 98420977

(oplys deltagelse i Broderkredsens årsmøde ved bestilling)

Mulighed for kørelejlighed, til og fra Frederikshavn

Dobbeltværelse incl. morgenbuffet kr. 820,- pr. nat

Enkeltværelse incl. morgenbuffet kr. 520,- pr. nat

Fradrag morgenbuffet pr. person kr. 75,-

Strandby Badehotel

Dobbeltværelse/m morgenmad. kr. 820,- pr. nat

Enkeltværelse/m morgenmad. kr. 520,- pr. nat

Fradrag morgenmad pr. person kr. 75,-

BREVDUEN

"No Compromise" (ingen kompromis)

Af Ole Pedersen, Strandby

I en kirke sad der engang én foran mig med dette slogan på trøjen. Jo, jeg fik da også noget ud af Gudstjenesten, men det slogan satte nogle tanker i gang hos mig.

Vi mennesker har det sådan, at hvis vi ikke kan klare dét, vi har sat os for, så går vi på kompromis, og det kan da også være rigtigt i mange situationer, det fuldkomne findes jo først i himlen.

Men når det er sagt, så må vi også gøre det klart for os selv og andre, at der er noget vi ikke kan gå på kompromis med, Når jeg læser i Guds´ ord, og jeg støder på noget der ikke passer ind i mit liv, da er jeg ikke i en forhandlingsposition, hvor jeg kan sige til Gud, at det altså ikke kan være rigtigt, hvad der står her.

Gud tager aldrig fejl, jeg kan tage fejl, og gør det ofte, vi mennesker "erkender kun stykkevis" det vil sige, at vi ser ikke vort liv i det store perspektiv, som vor Gud og skaber, men hvis vi beder om Helligåndens vejledning, da ser vi lidt af al den synd, der bor i vort eget hjerte, - og ser os selv, som en fortabt synder, fuldstændig afklædt over for Gud; Men sådan er den nøgne sandhed også, både for dig og for mig..

i Rom Br k 3 .- 23 står der - *Der er ingen forskel, for alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud,* - men vi menne-

sker har så svært med, at erkende at det forholder sig sådan og mener, at når vi gør tingene så godt som vi nu kan, så må Gud da være tilfreds med os - men sådan er det ikke, for så kan vi jo opnå frelse af fortjeneste, og den mulighed er fuldstændig udelukket, vi frelses af nåde ved tro på Jesus Kristus alene, her gives der "Ingen kompromisser" det er og bliver "Alt af nåde"

Jeg kom engang ombord i en trawler i Skagen, her sad der en flok fiskere omkring bordet i lukkaffet, og da jeg kom sagde skipperen: Det var godt, du kom, for her er der én, der har syndet så forfærdeligt, ham må du vist hellere lige tale lidt med" alle grinede højt, lige ind til jeg fik sagt: "Hvis der er nogle her, som mener de *ikke* har syndet, så vil jeg hellere tale med dem." Så var der ingen der grinede mere.

Herefter begyndte skipperen at tale om, hvor god han var ved sit mandskab, sin kone og børn, og deres hund, og at han havde aldrig snydt i skat, og jeg tror han talte sandt, og vi kan da kun glæde os over at der er mange som ham, men ingen bliver frelst af gode gerninger, frelse skænkes os uforskyldt af nåde ved tro på Jesus Kristus.

For som der står om Jesus i (Apg. 4.12) -Der er ikke frelse i nogen anden, ja, Der er ikke givet mennesker noget andet navn under himlen, som vi kan blive frelst ved....

Altså, "ingen kompromi", Alt af nåde!

Fiskeskipper i 44 år: »Jeg var seks år, da jeg fik lov til at sejle ud for at fange skrubber. Det fungerede fint«

I et lille, rødt hus i Hvide Sande kan man møde en af de fiskere, som har sejlet flest år på Nordsøen. Og som for to uger siden gik i land. Men hvordan er det at have tilbragt mere end halvdelen af sit voksne liv på havet? 64-årige Holger Lodberg taler om et urinstinkt, om genforelser i konen og om, at de omstridte kvoter har reddet dansk fiskeri.

Den 64-årige Holger Lodberg har i 44 år været vant til i mange uger at fiske fire dage om ugen på Nordsøen. Nu bruger han bl.a. tiden på at fange fjordskrubber i Ringkøbing Fjord. Det samme gjorde han fra en jolle, da han var seks år gammel. Foto: Astrid Dalum

Holger Lodberg stiller termokanden inden for gæstens rækkevidde og stikker hænderne ind under kanten af sine blå Kansas-overalls, mens han begynder at svare på, hvordan det er at leve halvdelen af sit voksne liv på en fiskekutter på Nordsøen.

For to uger siden sluttede det – Holger Lodberg har solgt sin andel i kutteren "Kirsten Fjord" og er holdt op med at fiske – eller det vil sige, han har allerede købt en lille pram, som han kan fiske skrubber i fjorden fra. Men det er slut med livet som fiskeskipper, slut med op til 200 dage på havet om året, som

det har været tilfældet i 44 år og forinden da et par år med hyre som fisker.

Jeg savner ikke at sove fire timer ad gangen i en køje i et lille rum under dæk, hvor de andre samtidig laver mad og spiser, mens skibet ruller frem og tilbage.

Holger Lodberg, fiskeskipper fra 1974 til juni 2018

Man når ikke at tage mange bidder af det lunede rundstykke for at forstå, at Holger Lodberg er en af den slags mænd, der smiler uden at bevæge mundvigene, og som kan fortælle historier – f.eks. om, hvordan det hele begyndte for ham, det med at fiske:

Vi begyndte at ryge, da vi var seks-syv år

»Jeg var seks år, da jeg fik lov til at sejle ud på fjorden fra Tyskerhavnen for at fange skrubber sammen med min kammerat Kræ Skum, der var 10 år. Redningsvest havde vi ikke på, og den eneste regel var, at hvis det blæste op fra vest, og vi ikke kunne ro jollen ind, skulle vi kaste anker og vente på, at der kom en fjordfisker forbi, der kunne trække os ind. Det fungerede fint, jeg husker ikke, at jeg var bange, når vi sad der og ventede. Hvis jeg sagde, at jeg skulle besøge en fra klassen på den anden side af hovedvejen, sagde min mor, at jeg skulle passe på trafikken, men hun sagde ikke noget, når jeg sagde, at jeg tog på fjorden. Det var en anden tid. Vi drenge begyndte at ryge, da vi var seks-syv år. Vi røg, hvad vi kunne få fat i. Nogle af os røg pipe, da vi var 11-12 år, og en vinterdag, da vi var på vej ud for at stå på skøjter, mindede min mor mig om, at jeg

skulle huske at tage piben ud af munden, så jeg ikke fik piben i halsen, når jeg faldt.«

Holger Lodberg, 64 år, Hvide Sande, fiskeskipper fra 1974-juni 2018, tog hyre som fisker ad flere omgange fra 1969-1974.

Han tilhører en af de to Lodberg-slægter på Holmsland Klit, som har levet på egnen siden 1600-tallet.

Hans bedsteforældre flyttede ind til Hvide Sande, hvor bedstefaren blev fisker, efter at slægtens gård lidt nord for Houvig ved Stadil Fjord brændte under Anden Verdenskrig.

Far til tre børn, to sønner, som er fiskere, og en datter, som er journalist. De to sønner er medejere af kutteren "Kirsten Fjord", som Holger Lodberg solgte sin andel af for nylig. De andre ejere er Holger Lodbergs lillebror Jørn og deres fætter Ole Birkekjær Lauridsen.

»De første år, da jeg fiskede i slutningen af 1960'erne, sejlede vi stadig ud med et kompas og et ekkolod – det var ikke altid, at vi havnede der, hvor vi skulle. Nettet trak vi ind med håndkraft. Det var hårdt i stille vejr, for hvis der var bølger, kunne vi sætte nettet fast på kanten og lade skibets vægt trække i nettet, når det vippede. Mange fiskere måtte stoppe med dårlig ryg dengang.«

»Jeg savner ikke gamle dage i de små, blå kuttere. Jeg savner ikke at sove fire timer ad gangen i en køje i et lille rum under dæk, hvor de andre samtidig laver mad og spiser, mens skibet ruller frem og tilbage. Og jeg savner ikke at sidde i styrehuset og holde fast med hænderne på hver væg for at kunne sidde oprejst, når skibet krænger fra side til side. De seneste år har vi haft kahytter og stabilisator på skibet, så vi ikke oplever, at det vipper så kraftigt. Men jeg savner dengang, da vi ikke skulle registrere så meget. I dag skal vi registrere, hvor vi fisker, hvor meget vi fanger af alle slags fisk, hvor meget vi smider ud af hver slags, og hvis vi regner forkert, får vi bøder.«

»Jeg har vel i gennemsnit fisket 180 dage om året. De seneste år har jeg kun været ude 120 dage om året, men i mange år var det til gengæld 200 dage eller mere. Vi bliver nødt til at fiske, når vi kan, altså når vejret er til det. Ofte er vi taget af sted mandag og kommet hjem fredag og har så måske været i havn en enkelt gang for at læsse fisk af. Jeg har været vant til, at hvis nogen spurgte, om jeg kunne komme til fødselsdag på lørdag, skulle jeg lige tjekke vejrudsigten først. Når vi er ude, sover man på skift fire timer ad gangen døgnet rundt. Der er ikke forskel på dag og nat. Sådan er det.«

»Jeg ved ikke, om kønsrollerne er anderledes i Hvide Sande end andre steder. Men det har til tider været hårdt for min kone, Eva, at jeg har fisket så meget. Hun har stået med tre børn og alt derhjemme det meste af tiden, og jeg har ikke været med til ret mange forældresamtaler i skolen med vores børn. Mine forældre døde tidligt, og hendes forældre boede i Harboøre uden bil, så hun havde ikke nogen til at hjælpe. Sådan er det i mange familier i Hvide Sande, og derfor er kvinderne her ret selvstændige. De har været nødt til at tage beslutninger selv. De seneste år har vi kunnet tale sammen hver dag, men tidligere måtte vi kommunikere via Lyngby Radio, og der kan alle jo lytte med, så der er grænser for, hvad man kan sige.«

også blevet fiskere. Foto: Astrid Dalum

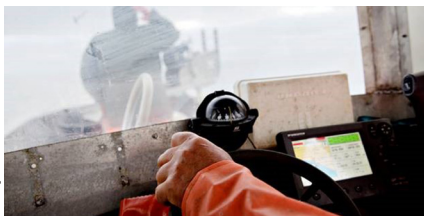
Lodberg-slægten har levet på Holmsland Klit siden 1600-tallet. Holger Lodbergs far og bedstefar var fiskere – og hans to sønner er

Ud over de 35-40 kuttere, der fisker i Nordsøen, er der stadig

enkelte fjordfiskere på Ringkøbing Fjord, som holder til i skure i Tyskerhavnen. Andre af fjordfiskernes skure i Tyskerhavnen er i dag ombygget til ferieboliger. Foto: Astrid Dalum.

Holger Lodberg har respekt for havet, men har aldrig været bange. Tidligere var fiskeri et farligt job, men i dag er der meget mere sikkerhed. Foto: Astrid Dal

»Det med at være fisker, det handler om et urinstinkt, tror jeg. Det er som at være jæger. Du skal finde de fisk, og du skal fange dem. Det er simpelt. Det bedste tidspunkt er, når vi sejler hjemad med lasten fyldt med fisk med en fornemmelse af, at det igen er lykkedes. Jeg har ikke fortrudt, at jeg blev fisker, og jeg har heller ikke forsøgt at tale mine to sønner fra at blive fiskere. Men der er mange unge, der ikke har lyst til at leve på den måde. De vil have deres frihed, de vil have fritidsinteresser og den slags. Det er helt fint, det kan jeg godt forstå. Men da vi var unge, fyldte det med frihed ikke så meget. Jeg tror, at 8 af os 10 drenge i klassen blev fiskere. I dag er der mange unge her i byen, der arbejder på Vestas i Lem St. på den anden side af fjorden. Det er faste arbejdstider og god løn. I stedet er der kommet en del ukrainere og andre fra Østeuropa, som gerne vil fiske. De er ofte gode og arbejdsomme, og

de er da velkomne.«

»Jeg tror, at både min kone og jeg skal vænne os til, at jeg er hjemme nu. Hun har været vant til at have sin egen verden i løbet af ugen. Og ved du hvad, når man kommer hjem og ser hinanden efter fire dage på havet, så er man jo forelsket igen, hver gang. Der er omkostninger ved det liv, men det er ikke skidt alt sammen. Nu fisker jeg kun, når jeg har lyst. Måske sejler jeg på fjorden og sætter net i eftermiddag, men jeg kan da stadig fange noget, måske er der 50 kilo fjordskrubber i morgen tidlig. Vi skal jo stadig tidligt op, vi skal være inde igen og på fiskeriauktion til kl. 08, og fjordskrubber skal være levende, når vi sælger dem. De betaler vist ret godt for dem i Sydeuropa.«

De satte ham af på kajen. Så gik han selv til lægen

»Min far døde i 1974, da han var 53 år. Han havde fået en blodprop allerede 10 år tidligere, mens han var på havet. De satte ham af på kajen, så måtte han selv gå op til lægen. Han kom aldrig til at fiske igen. Det var en hård tid. Min mor gjorde rent, og vi måtte også leve af at leje værelser ud til de første tyske turister, der begyndte at komme i slutningen af 1960'erne. Da min mor også døde af kræft i 1977, da jeg var 23, og min bror var 17, flyttede vores ældre søster hjem for at tage sig af min bror. Hun var lige blevet færdig som lærer fra Nørre Nissum og havde fået job i Nordjylland, men hun rejste hjem og sagde, at hun ikke tog af sted igen, inden min bror havde fundet sig en kæreste. Han skulle ikke være alene. Sådan blev det. Da min bror havde stiftet familie, flyttede hun igen.«

Fiskerbyen

Hvide Sande er en by med godt 3.000 indbyggere på Holmsland Klit, den smalle skive sand, der adskiller Nordsøen og Ringkøbing Fjord.

Byen bliver kaldt Danmarks yngste by, da den først opstod i årene, efter at slusen mellem Nordsøen og Ringkøbing Fjord blev gravet i 1931. I dag er Hvide Sande landets femte største havn.

Eksistensgrundlaget har siden begyndelsen været fiskeri, fiskeindustri, skibsbyggeri og turisme.

»Jeg synes ikke, at det er rimeligt, at mange er efter de såkaldte kvotekonger. Hvis man har brudt reglerne, skal man straffes, men husk på, at de ofte har købt kvoterne af andre fiskere, som stod med hatten i hånden og ville sælge, fordi de havde alderen til at stoppe, fordi de var trætte af alle reglerne eller ikke kunne få det til at hænge sammen. Det var hårdt at se på alle de fiskere, som måtte lade deres skibe hugge op, men der var alt for mange fiskere omkring de år der i starten af 00'erne. At vi i dag kan købe vores egne fisk, altså fiskekvoter, det er noget af det bedste, der er sket for fiskeriet i Danmark. Nu har vi igen frihed, og nu er det til at leve af. Jeg kan da godt fortryde, at vi ikke købte flere kvoter dengang, da de var til at betale.«

»Det er godt at være fisker i dag, det er måske endda lige så godt, som det var i 1970'erne og 1980'erne. Der er langt færre skibe, end da jeg begyndte – der er vel 35-40 kuttere tilbage. Det er den samme udvikling som i landbruget. Men det gælder om at lægge penge til side og ikke skynde sig ud og købe en ny bil. Vi har altid ladet 50 pct. af indtægten blive i skibet til at betale brændstof, forsikring, ny trawl osv., og så tog vi fem på skibet hver 10 pct. Du må aldrig tage af de 50 pct. Det er helt afgørende. Vi ved aldrig, om vi får to måneder med blæst til efteråret, hvor vi slet ikke kan komme ud at fiske, om fiskene forsvinder, eller om kvoterne bliver lavet om. F.eks. sagde biologerne sidste år, at der ikke var flere tobis i det område, hvor vi har kvoter til at fange brisling. Men der er nu masser af tobis alligevel.«

Vi har holdt fast i, at vi aldrig fisker om søndagen

»Hvad mener du med, at Hvide Sande er Udkantsdanmark? Det er det slet ikke. Vi har skole, en helt ny børnehave, det er en by i udvikling, og det er altså ikke en by uden unge mennesker. Det er ikke en by med forfaldne huse. Vi adskiller os måske fra f.eks. Ringkøbing, de har flere fornemme huse, og de taler også lidt anderledes end os i Hvide Sande.«

»Jo, Indre Mission står stadig stærkt her i byen, men jeg vil hellere tale om, at mange er kristne. Når du siger Indre Mission, så tænker folk på Hans Kirks roman "Fiskerne" og det liv, som den beskriver. Og sådan er her altså slet ikke. Jeg kommer i kirke, selv om jeg godt kunne komme der mere. Jeg er kristen, og jeg tror på, at der er en gud, der har skabt verden – i hvert fald alt det gode. Og så fisker vi ikke om søndagen. Ligger vi stille hele ugen pga. blæsevejr, og det så klarer op søndag, så bliver vi stadig inde. Den dag er en gave, som vi har fået, og som vi kan vælge at bruge, som vi vil. Engang var der ingen, der kunne finde på at fiske om søndagen, sådan er det ikke helt længere. Men det har vi holdt fast i.«

»Jeg fik egentlig at vide, at jeg ikke kunne blive fisker, som jeg ville, fordi mit ene ben var tre centimeter kortere end det andet. Min far fik et chok, da jeg sagde, at jeg så ville have en realeksamen og læse til maskinmester. "Er du nu sikker på, at det er en god idé," spurgte han. Jeg fik ikke en læreplads, gik så i gang med at blive fiskerikontrollør og tog skippereksamen i Esbjerg. Da jeg kom hjem, begyndte jeg i stedet at fiske, og et par år senere købte jeg min første kutter. Jeg har respekt for havet, men jeg har aldrig været bange. Engang var det dog et farligt job, og jeg har set en far og hans søn gå ned og drukne lige foran vores skib, fordi de kæntrede i indsejlingen. I dag er der meget mere sikkerhed.«

Artiklen er gengivet med tilladelse fra Jyllandsposten

Broderkredsen på havet, på Færøerne afholder stævne i THABOR i Fuglefjord, den 8. og 9. september 2018

Lørdag den 8. september

kl.15:00: medlemsmøde, med dagsorden ifølge foreningens vedtægter, Petur Jacobsen, Toftir, indleder.

Kl.18:00. Bedemøde.

Kl.19:00. Møde hvor Knút Larsen, Fuglefjord taler og Strengekoret i Porkeri deltager.

Søndag den 9. september

Kl.11:00 Gudstjeneste i Fuglefjord kirke hvor Henning Bøgesvang taler.

Kl.18:00 Møde, hvor Ingolf Johannesen, Sandavåg taler og mandskoret i THABOR, Fuglefjord deltager.

På stævnet bliver der mulighed for at blive optaget som medlem i Broderkredsen på Havet.

Den der ønsker at blive medlem, er velkommen til medlemsmødet lørdag kl.15.

På vegne: Bestyrelsen for Broderkredsen på Havet på Færøerne

FRA FÆØRENE

Af Alfred Hansen

»Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget. Matt 18,3

Jesu disciple har diskuteret, hvem mon var den største i Guds rige, og nu kommer de til Jesus med dette spørgsmål. Måske hænger det sammen med, at Peter, Jacob og Johannes var sammen med Jesus oppe på bjerget og har fortalt om sine oplevelser deroppe. Og da de havde fået sådan en stor oplevelse, må de vel være store i Guds rige.

En pinlig diskussion midt i Jesu inderkreds, som desværre også forekommer blandt os i dag. Jesus kalder et lille barn og stiller det midt iblandt dem og siger: »Sandelig siger jeg jer: Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.»

Den, der altså vil ydmyge sig og blive som dette barn, han er den største i Himmeriget. Og den, der tager imod sådan et barn for mit navns skyld, tager imod mig.

Mon ikke disciplene hér har fået en påmindelse, som de sent skulle glemme? Tænk, at sammenligne os voksne med et lille barn, som på denne tid ikke havde nogen status i samfundet.

Men vi kan jo spørge: Hvad mere har et voksent menneske at komme frem for Gud med end et lille barn? Vi voksne har kun en dårlig bagage at komme frem for Gud med og det får os til at tænke, hvad godt vi kan gøre for at modtage noget fra Gud.

Et lille barn er enfoldigt og tænker ikke store tanker om sig selv, men må bede om hjælp i mange ting. Og det er lige dén plads, Jesus vil at vi voksne skal være i.

Barnets plads vokser vi aldrig fra. Den plads hvor vi ved, at vi er små, at alt, det vi har og får, kommer fra vor faders hånd. I stedet for at forestille os store i Guds vingård, skal vi bede ham udføre sin vilje med vores liv. I denne verden vokser vi fra at være børn, men i Guds rige skal vi vokse i at være børn. Vi skal blive ved med at være børn, -ikke voksne.

Med broderhilsen

Alfred Hansen
Argir

SVENDBORG SØFARTSSKOLE

Når havet kalder

Få en uddannelse til søs

Organisation 2017, Svendborg Søfartsskole

Forstander: Jens Frederiksen

Inspektør: Søren Pedersen

Bestyrelse:

Søren Mejlvang, Strandby (formand) (FU) (BK)

Kristen Brøe, Thyborøn (næstformand) (FU) (BK)

Poul Heine Kamban, Oure (FU) (BK)

Johannes Christoffersen, Åbyhøj (ISM)

Jonas Muff Kofoed, Odense (BK)

Ole Birkekær Lauritsen, Hvide Sande (BK)

Martin Halkjær, Hvide Sande (ISM)

Karl Zilmer, Svendborg (medarbejder repræsentant)

(FU) = forretningsudvalg (BK) = valgt af Broderkredsen

(ISM) = valgt af Indenlandsk Sømandsmission

Retur: Svendborg Søfartsskole, Overgade 6, 5700 Svendborg
(Returneres ved vedvarende adresseændring)

